

Λέξεις φτερουχίζουν πέρα,
ταξιδεύουν στον αέρα

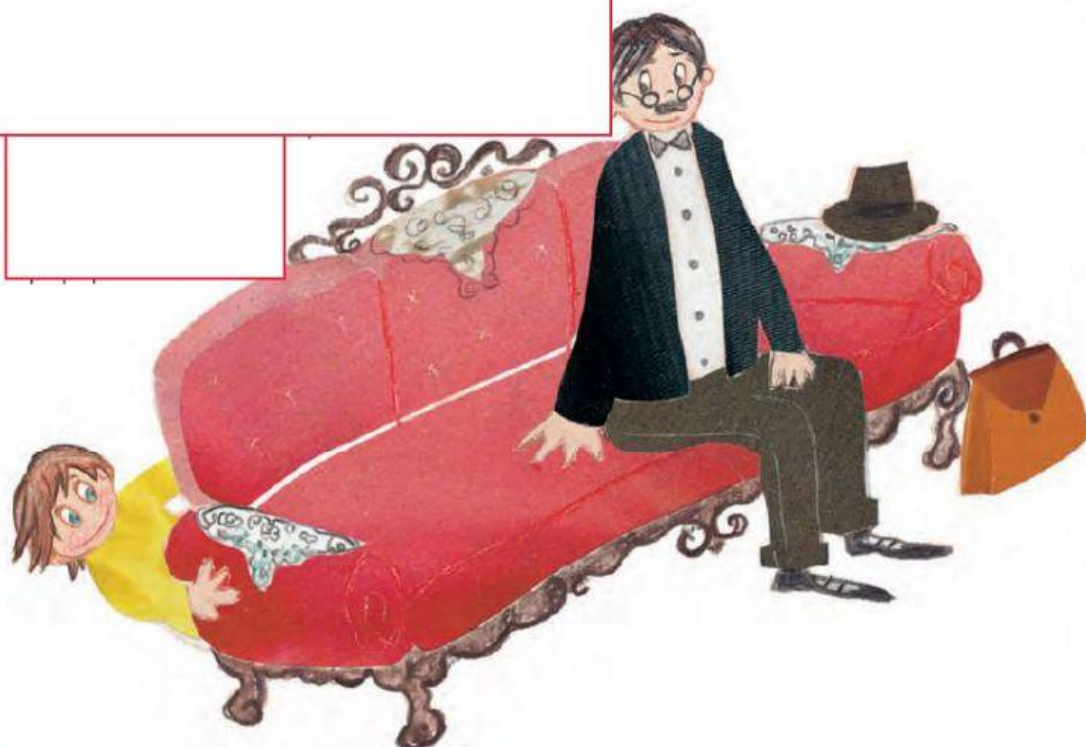

Γλωσσική αυτοβιογραφία

Πώς πρωτογνώρισα, πώς πρωτοαντίκρισα στη ζωή μου τη Γλώσσα δε θυμάμαι καλά καλά. Όταν άρχισα να πρωτολέω τα λόγια που λένε σήμερα κι οι κούκλες, όταν τους ζουλούνε το στομάχι τους, δεν ήξερα πως το πράγμα αυτό λέγεται: Γλώσσα. Έμαθα να μιλώ, όπως έμαθα να τρώω, να περπατώ και να τραβώ τα γένια του πατέρα μου. Όλοι μιλούσαν γύρω μου και μου φαινόταν πολύ φυσικό. Το μόνο που μου φαινόταν αφύσικο ήταν γιατί δε μιλούσε σαν εμένα κι η γάτα μας. Της έκανα πολλές τυραννίες, την τοίμπησα, της έσφιξα τον λαιμό, τη μάδησα για να μιλήσει, μα επειδή και καλά δεν ήθελε να βγάλει λέξη, το πήρα απόφαση. Τότε η μητέρα μου μου είπε πως η γάτα είχε τη δική της γλώσσα. Ήταν η πρώτη φορά που έλαβα κάποια ιδέα πως υπάρχει μια γλώσσα που μιλούσα εγώ κι άλλη μια που μιλούσε η γάτα μας και πως με το στανιό δεν μπορούσα να την κάνω να μιλάει σαν κι εμένα.

Διάβασε το παραπάνω κείμενο και απαντήστε στις ερωτήσεις:

1. Με ποιο τρόπο ο συγγραφέας έμαθε να μιλάει;

2. Πώς κατάλαβε ότι μόνο οι άνθρωποι μπορούν να μιλήσουν;